

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

דף היומי

גיטין דף מ"ח למסקנה

דף מ"ח ע"א

א. המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג, לא קנה אלא לפירות, שהרי הגוף חוזר ביובל. ולפיכך: לרבי יוחנן מביא ביכורים וקורא, ולריש לקיש מביא ואינו קורא. וכל זה ביובל שני שמנו ישראל, שכבר הורגלו להחזיר קרקעות, אבל ביובל ראשון, מביא וקורא.

ב. הקונה אילן או שנים, לא קנה קרקע. קנה שלשה, קנה קרקע תחתיהן וביניהם כמלא אורה וסלו. ובזמן שאין היובל נוהג, מביא וקורא. וכן אם קנה בפירוש אילן אחד וקרקעו, מביא וקורא.

ג. שדה אחוזה שהקדישה, אם לא גאלה קודם היובל, ומכרה גיזבר לאחר, אינה נגאלת עוד. וכשהיא יוצאה ביובל מיד הלוקחה מן הגזבר, מתחלקת לכהנים. שדה מקנה שהקדישה ולא גאלה, ומכרה הגזבר, כשהיא יוצאה ביובל חוזרת לבעלים הראשונים שמכרוה למקדיש.

ד. קנה שדה מאביו, והקדישה בחיי אביו בעודה בידו שדה מקנה, ואחר כך מת אביו ונעשית לו אחוזה. ו"א שהיא כשדה אחוזה, ואם לא גאלה ומכרה הגזבר יוצאה לכהנים ביובל, אע"פ שהיתה קנויה אצלו בשעת הקדש, לפי שראויה להיות לו שדה אחוזה. ו"א שהיא כשדה מקנה, שבשעת הקדש היתה קנויה. ואם הקדישה לאחר מיתת אביו, הכל מודים שהיא כשדה אחוזה.

ה. האחין שחלקו, לרבי יוחנן לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל, ואין להם אלא קנין פירות, ולשיתתו חשוב כקנין הגוף, ומשום כך מביאים ביכורים. ואם היה סובר שאינו

בקנין הגוף, לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש, שלא היה דין ביכורים רק באחד בן אחד עד יהושע בן נון.

דף מ"ח ע"ב

א. מקרא וברייתא מסייעין לריש לקיש, שנאמר על מכירת שדה בשעת היובל 'במספר שני תבואות', וברייתא אמרו שהבכור נוטל פי שנים בשדה שחזרה ביובל לאחר מיתת האב, ואם קנין פירות שיש ללוקח חשוב כקנין הגוף, נקרא ראוי ואין הבכור נוטל פי שנים אלא במוחזק.

ב. להלכה קנין פירות אינו כקנין הגוף. ולפיכך: בעל הבא לזון על קרקע שבנכסיו אשתו, צריך ממנה הרשאה, ואם לא כן יכול בעל דין לומר לו לאו בעל דברים דידי את. ואם דנים גם על הפירות, יכול לטעון כבר גם על הקרקע.

הדרן עלך השולח

פרק הניזקין למסקנא

ג. המזיק את חבירו, צריך לשלם לו מן התורה כשיעור דמי נזקו מעידית שבנכסיו, שנאמר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (שאר התקנות שנמנו במשנתנו, יתבארו בע"ה בגמרא).

ד. היתה זיבורית שלו כעדיית של נזיק, לרבי ישמעאל למדים מגזירה שוה ששמין בשדותיו של נזיק, ומשלם מן הזיבורית. ולרבי עקיבא שמין בשל מזיק, כי כך הוא משמעות המקרא 'מיטב שדהו ישלם'. ד. ו"א שגם לרבי ישמעאל תקנו חכמים ששמין בשל מזיק מפני תיקון העולם (ועיין מט:).

ה. אם אין למזיק אלא שדה אחת שהיא טובה מעידיית של נזיק, ושדה אחרת שהיא גרועה ממנה, מודה רבי ישמעאל ששמין בשל מזיק, ומשלם לו מן העידיית שלו.

ו. מי שאכלה בהמתו ערוגה בין הערוגות, ואין יודעים אם אכלה כחושה או שמינה, אינו משלם אלא כחושה, כי 'המוציא מחבירו עליו הראיה'.

לומד יקרו אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת: 7600235@gmail.com. בכדי שנוכל לתקן את הצריך תיקון. יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.
© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". התקציר מיועד לשימוש אישי אין להפיץ ו/או לעשות בו כל שימוש מסחרי.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@gmail.com